

LUONNOS

**Orimattilan
Vähä-Sorrilan
aurinkovoima-
hankkeen
kasvillisuus selvitys 2024**

Sisältö

1. Johdanto	3
2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus	3
3. Työstä vastaavat henkilöt	4
4. Inventointimenetelmät	5
4.1. Epävarmuustekijät	9
5. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus	9
6. Tulosten yhteenveto ja päätelmät	12
7. Kirjallisuus ja lähteet	16

Päiväys: 30.9.2024

Tarkastaja: Sini Solala

Projektinnumero: 12008084

Raportin pohjakartat: Maanmittauslaitoksen avoin aineisto 2024

Viittaussuositus: Ahlman, S., Tuominen, H. & Vesämäki, J. 2024:

Orimattilan Vähä-Sorrilan aurinkovoimahankkeen kasvillisuusselvitys 2024. Sitowise Oy.

1. Johdanto

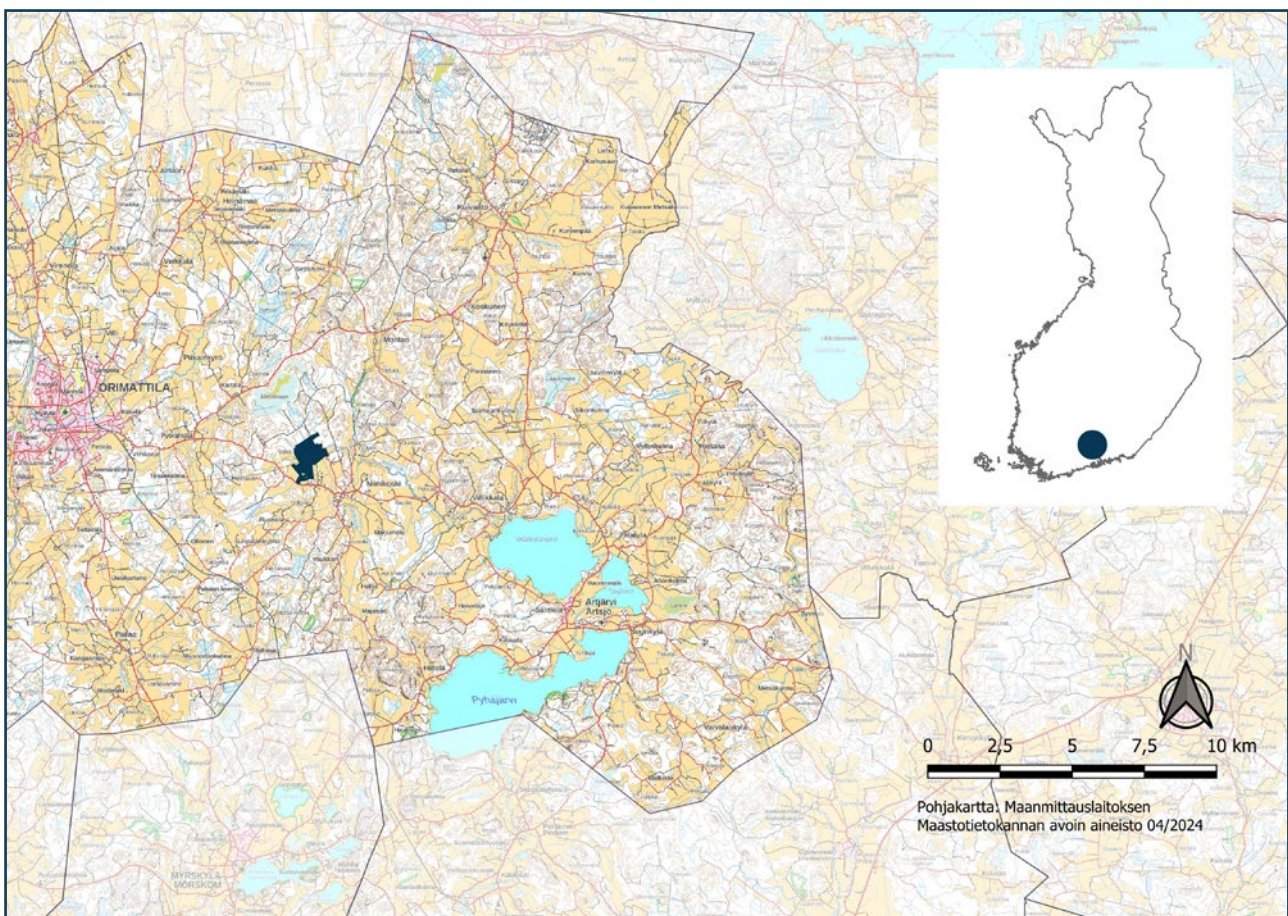
Solmar Consulting Oy suunnittelee aurinkovoimaloiden rakentamista Orimattilan Vähä-Sorrilan alueelle. Aurinkovoimapuisto koostuu aurinkopaneelijärjestelmästä, jossa on suuri joukko paneeleja telineiden päällä muodostamassa laajan energiaa keräävän pinnan. Lisäksi puistoon lukeutuu voimajohto ja siihen liittyvät kaapeloinnit sekä tieverkosto ja aitarakenteet.

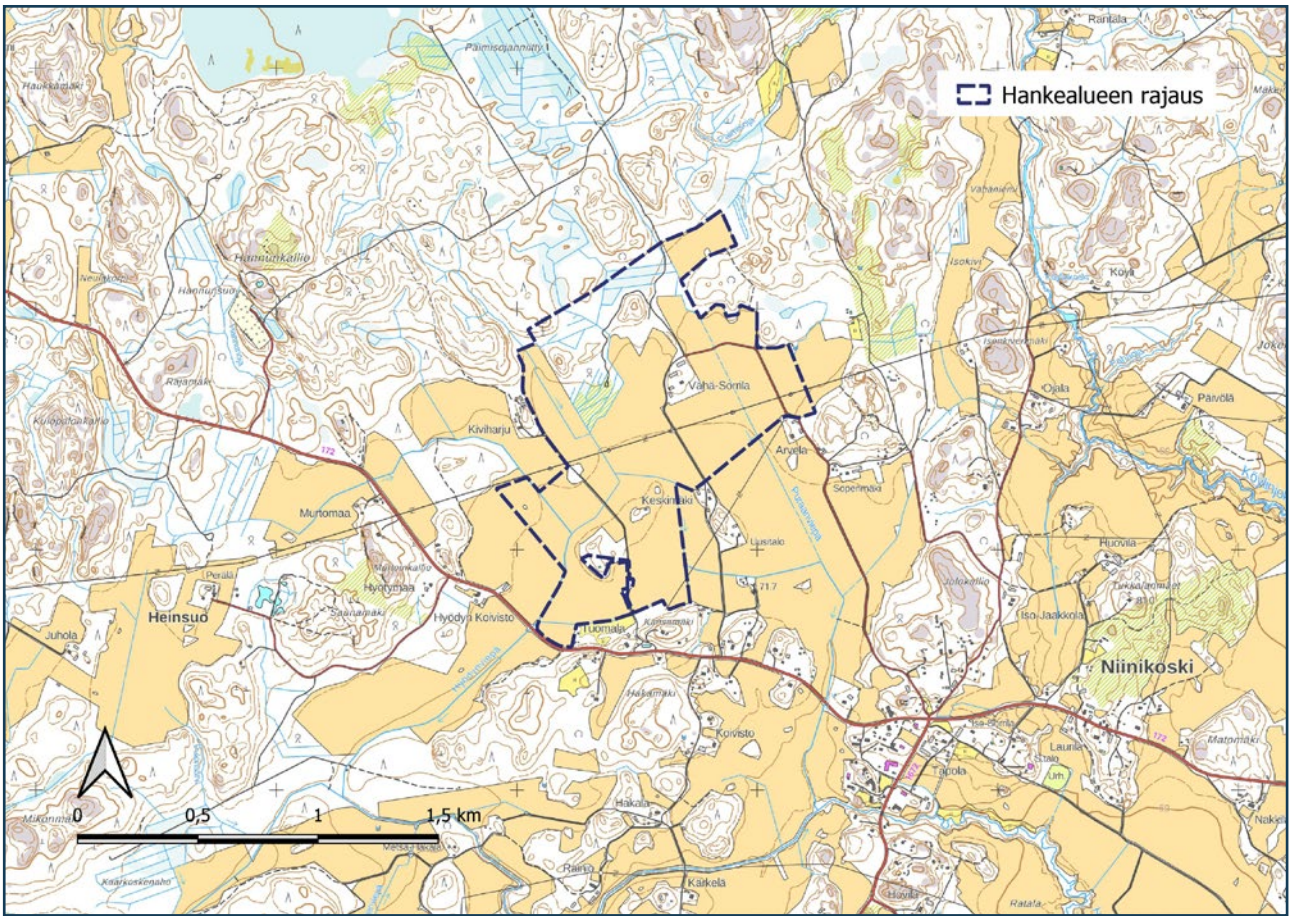
Tässä raportissa esitetään hankesuunnittelua varten Sitowise Oy:n tekemän kasvillisuusselvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan arvioida hankkeen vaikutuksia kasvillisuuteen ja luontotyyppeihin. Alueella tehtiin inventointia yhtenä päivänä heinäkuussa 2024. Raportissa esitetään käytetyt inventointimenetelmät, epävarmuustekijät, tulokset ja päätelmät.

2. Selvitysalueen sijainti ja yleiskuvaus

Orimattilan Vähä-Sorrilan suunniteltu aurinkovoimapuisto sijaitsee Orimattilan keskustasta noin yhdeksän kilometriä itään Artjärventien (Nr. 172) pohjoispuolella. Selvitys- eli hankealue sijoittuu Niinikosken taajaman länsipuolelle Vähä-Sorrilan ja Keskimäen alueille. Alueen pinta-ala on noin 115 hehtaaria.

Kuva 1. Hankealueen (sininen alue) lähestymiskartta. Lähikunnat ovat vaaleammalla sävyllä.

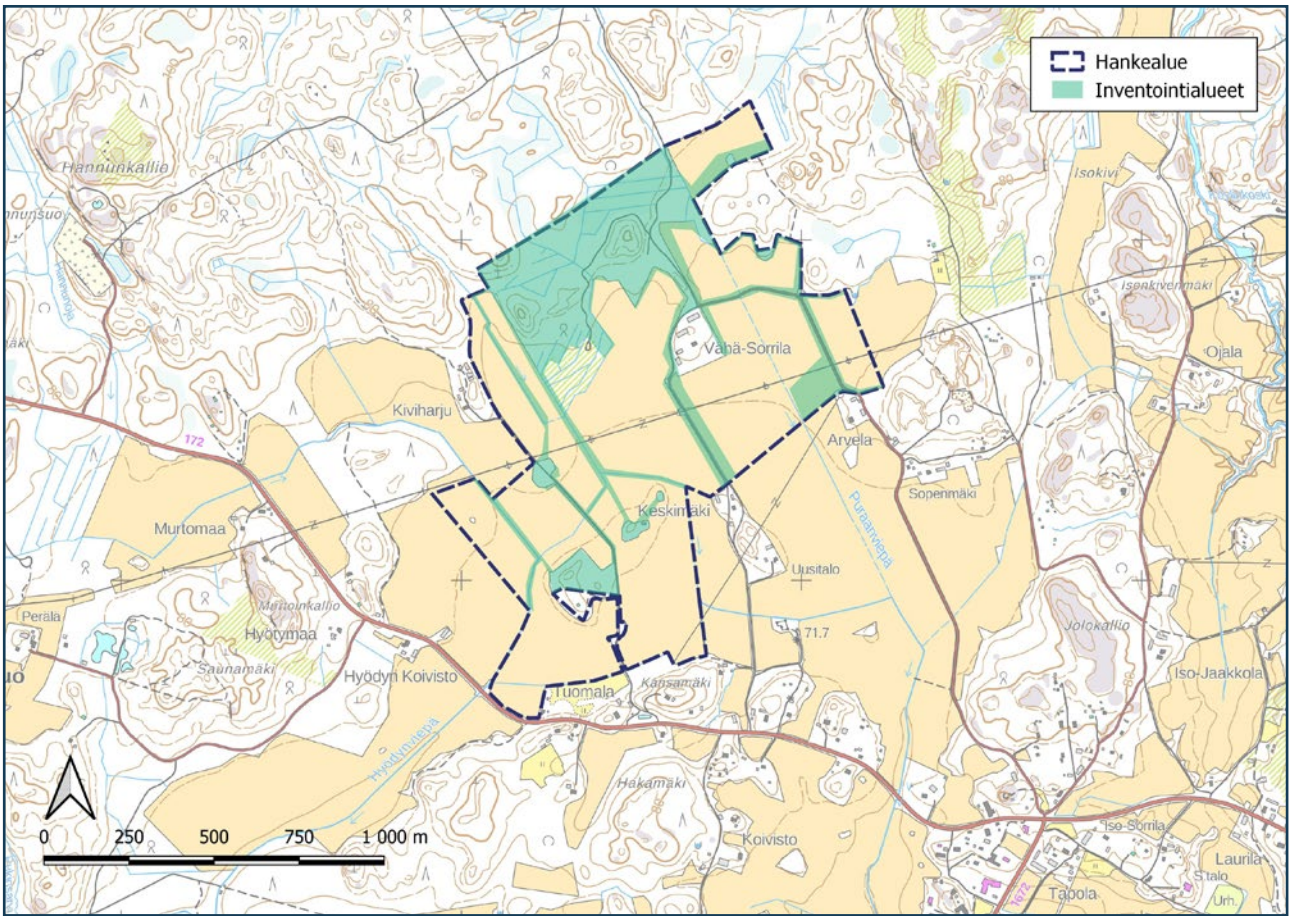
Kuva 2. Hankealueen sijainti ja rajaus.

Selvitysalue sijaitsee eteläborealisella metsäkasvillisuusvyöhykkeellä ja viettokeitaiden suokasvillisuusvyöhykkeellä. Metsäistä aluetta esiintyy ainoastaan hankealueen pohjoisosassa Vähä-Sorrilan luoteispuolella, muutoin alue sijoittuu pelloille. Kasvupaikoiltaan metsät ovat lähinnä tuoretta ja lehtomaista kangasta. Metsät ovat kauttaaltaan metsätalouskäytössä ja ikärakenteeltaan hakkuualojen taimikoita ja nuoria kasvatusmetsiä.

Lähin Natura 2000 -alue on Mehiläissuo (FI0100073) reilun kilometrin etäisyydellä luoteessa. Hankealue ulottuu koillisosassa osittain Arvelan pohjavesialueen (O156034) vaikutuspiiriin.

3. Työstä vastaavat henkilöt

Orimattilan Vähä-Sorrilan aurinkovoimahankkeen kasvillisuusselvityksen maastotöistä vastasi biologi (FM) ja luontokartoittaja (EAT) Hanna Tuominen. Hän on tehnyt kasvillisuusselvityksiä yli kymmenen vuoden ajan. Raportoinnista vastasivat Tuomisen lisäksi luontokartoittaja (EAT) ja ympäristöhoitaja Santtu Ahlman sekä luontokartoittaja (EAT) ja puutarhuri Johanna Vesämäki. Ahlmanilla on 21 vuoden kokemus ja Vesämäellä kolmen vuoden kokemus luontoselvitysten raportoinneista.

Kuva 3. Inventointialueet.

4. Inventointimenetelmät

Hankealueen kasvillisuus inventointiin 9.7.2024, jolloin alueen potentiaalisia kohteita kierrettiin läpi. Näitä olivat ilmakuva- ja karttatarkastelun perusteella arvioidut paikat, kuten esimerkiksi ojittamat tomat suot, kallioalueet, vesistöjen rantavyöhykkeet sekä varttuneiden ja vanhojen puustojen metsät. Maastossa inventoidut alueet esitetään kuvassa 3. Muut alueet olivat pääosin hakkuita, taimikoita, ojittettuja soita tai peltoja. Tausta-aineistona käytettiin muun muassa Metsäkeskuksen, Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) ja Luonnonvarakeskuksen (LUKE) avoimia paikkatietoaineistoja. Jokainen arvokas kuvio piirrettiin kartta- ja ilmakuvapohjalle ja niistä kirjoitettiin yleisluonnehdinta sekä maankäyttösuositukset. Maastotöiden aikana kirjattiin lajilistalle kaikki havaitut putkilokasvit, myös villiintyneet koriste- ja hyötykasvit sekä vieraslajit. Selvityksessä käytetty nimitys on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukaan. Lajilista esitetään suomenkielisessä aakkosjärjestyksessä. Kasvilajiston osalta tarkasteltiin Suomen lajitietokeskuksen havainnot huomionarvoisista lajeista hankealueelta.

Luontotyyppikohteiden arvotuksessa on käytetty alla esitettyä neliportaista arvoluokkaa (Mäkelä & Salo 2023).

Luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet

Luokkaan 1 kuulumiseen ei sisälly tapauskohtaista harkintaa, sillä luokan kriteerinä on lainsäädännön antama turva kohteelle. Luokkaan kuuluvat seuraavat alueet ja kohteet:

- Luonnonsuojelualueet
- Natura 2000 -alueet
- Suojeluun varatut alueet
- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajatut esiintymät
- LSL:n tiukasti suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Vesilain suojeltujen luontotyyppien esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen IV b kasvilajien esiintymispaikat
- LSL:n erityisesti suojeltavien eliölajien rajatut esiintymispaikat
- Luontodirektiivin liitteen II eliölajien rajatut esiintymispaikat

Suojeluun varatuilla alueilla tarkoitetaan tässä valtakunnallisten suojeluohjelmien vielä suojelemattomia kohteita, joille on tavoitteena perustaa luonnonsuojelualue, sekä muita valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittuja alueita, joille ei ole vielä laadittu luonnonsuojelualueen perustamisasetusta.

Yksityiskohtaiseen suunnitteluun perustuvissa selvityksissä luokkaan kuuluvat lisäksi seuraavat kohteet:

- LSL 95 §:n luonnonmuistomerkit

Luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Luokan 2 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä. Luokan kriteerejä ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhanalaisuus, hallinnollinen asema ja esiintymien merkittävyys. Luokkaan kuuluvat muun muassa luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet, uhanalaisten luontotyyppien ja lajien merkittävät esiintymät sekä luontodirektiivin luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luokkaan kuulumisen edellyttää aina tapauskohtaista harkintaa.

Ekologinen verkosto voi olla alueelle lisäarvoa tuova elementti: arvoluokkaan 3 muuten sijoituvat kohteet voidaan sijoittaa arvoluokkaan 2, jos ne ovat lisäksi ekologisen verkoston kannalta tärkeitä. Pääosa luokan 2 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakuntasolla sekä yksityiskohtaisemman suunnittelun tasolla huomioitavia kohteita.

Aina huomioitavat

- Valtakunnallisesti arvokkaat luontokohteet
- Ekologisen verkoston kannalta erittäin tärkeät kohteet
- Luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostamat merkittävät kokonaisuudet
- Uhanalaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät
- Uhanalaisten lajien merkittävät esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen I luontotyyppien merkittävät esiintymät

Lisäksi yleispiirteisessä suunnittelussa huomioitavat

- Maakunnallisesti arvokkaat luontokohteet

Lisäksi yksityiskohtaisessa suunnittelussa huomioitavat

- LSL:lla suojeltujen luontotyyppien rajaamattomat esiintymät
- Luontodirektiivin liitteen II lajien rajaamattomat merkittävät esiintymispaikat

Luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet

Luokan 3 kohteet ovat luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeitä. Luokan kriteerejä ovat esimerkiksi alueen tärkeys ekologisen verkoston kannalta sekä luontotyyppien ja lajien uhanalaisuus ja hallinnollinen asema. Luokkaan kuuluvat muun muassa uhanalaisten sekä luontodirektiivin luontotyyppien ja lajien muut kuin merkittävät esiintymät, luontotyyppi- ja lajiesiintymien muut kuin merkittävät kokonaisuudet sekä maakunnalle ominaisten luontotyyppien merkittävät esiintymät. Luokkaan sisältyvät lisäksi ekologisen verkoston kannalta tärkeät kohteet.

Rajanveto arvoluokkien 2 ja 3 välillä edellyttää aina tapauskohtaista luontotyyppi- ja lajiesiintymien merkittävyyden tarkastelua sekä harkintaa kohteen tärkeydestä ekologisen verkoston kannalta. Osa luokan 3 kohteista on aina huomioitavia. Näiden lisäksi luokkaan kuuluu maakuntatasolla sekä yksityiskohtaisemmalla tasolla huomioitavia kohteita.

Luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Luokan 4 kohteilla esiintyy erilaisia monimuotoisuutta tukevia luonnonarvoja. Luokan kohteet ovat usein paikallisesti tärkeitä, ja niiden huomioimisessa tarvitaan muita luokkia enemmän tapauskohtaista soveltamista. Monimuotoisuutta tukeviin kohteisiin voivat kuulua esimerkiksi alueellisesti uhanalaisten tai silmälläpidettävien lajien tai luontotyyppien esiintymät ja tai lajistollisesti arvokkaat uusympäristöt. Luokkaan voivat kuulua myös Suomen kansainvälisten vastuuluontotyyppien esiintymät. Harvinaisten tai puutteellisesti tunnettujen, mutta tärkeiksi katsottujen luontotyyppien kohteet voivat niin ikään kuulua monimuotoisuutta turvaaviin kohteisiin. Tällaisia voivat olla esimerkiksi luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset sisävesien rantaluontotyypit, lähdelammet tai sisämaan dyynimetsät. Arvoluokan 4 kohteisiin luetaan kuuluviksi myös ekologisia yhteyksiä tukevat kohteet, jotka ovat arvottamisessa aina huomioitavia. Luokan muut kohteet huomioidaan yksityiskohtaisella tasolla.

Kaikkia monimuotoisuutta tukevia kohteita ei luontoselvitysten yhteydessä yleensä selvitetä eikä ole tarpeenkaan selvittää, vaan siihen liittyy laji-, luontotyyppi- ja tapauskohtaista harkintaa.

Maastotöissä on huomioitu luonnonsuojelu-, vesi- ja metsälain mukaiset luontotyypit seuraavasti:

Luonnonsuojelulain (64/9) mukaiset luontotyypit

- Hiekkarannat
- Jalopuumetsiköt
- Pähkinäpensaikot
- Tervaleppämetsät

- Merenrantaniityt
- Lehdesniityt
- Kedot
- Rannikon metsäiset dyynit
- Sisämaan tulvametsät
- Harjumetsien valorinteet
- Meriajokaspohjat
- Suojaisat näkinpartaispohjat
- Kalkkikalliot
- Serpentiinikalliot & rannikon avoimet dyynit (65 §)

Vesilain mukaiset luontotyypit

- Enintään kymmenen hehtaarin laajuinen flada, kluuvijärvi tai lähde
- Muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitseva noro tai enintään yhden hehtaarin suuruinen lampi tai järvi

Metsälain (10 §) mukaiset luontotyypit

- Lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä enintään 0,5 hehtaarin suuruisten lampien välittömät lähiympäristöt, joiden ominaispiirteitä ovat veden läheisyydestä ja puu- ja pensaskerroksesta johtuvat erityiset kasvuolosuhteet ja pienilmasto
- Seuraavat luetellut suolinympäristöt, joiden yhteinen ominaispiirre on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen vesitalous
 - ▶ Lehto- ja ruohokorvet, joiden ominaispiirteitä ovat rehevä ja vaateliias kasvillisuus, erirakenteinen puusto ja pensaskasvillisuus
 - ▶ Yhtenäiset metsäkorte- ja muurainkorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen puusto ja yhtenäisen metsäkorte- tai muurainkasvillisuuden vallitsevuus
 - ▶ Letot, joiden ominaispiirteitä ovat maaperän runsasravinteisuus, puuston vähäinen määrä ja vaateliias kasvillisuus
 - ▶ Vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot
 - ▶ Luhdet, joiden ominaispiirteitä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus
- Rehevät lehtolaikut, joiden ominaispiirteitä ovat lehtomulta, vaateliias kasvillisuus sekä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen puusto ja pensaskasvillisuus
- Kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana
- Kallioperässä olevat tai kivennäismaahan uurtuneet, jyrkkärinteiset, pääosiltaan vähintään kymmenen metriä syvät rotkot ja kurut, joiden ominaispiirteenä on luonteenomainen muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus
- Pääosiltaan vähintään kymmenen metriä korkeat jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät
- Karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot ja louhikot, joiden ominaispiirre on harvahko puusto

4.1. Epävarmuustekijät

Selvityksen ajankohdan vuoksi kaikkia kevään ja loppukesän kasveja ei ollut mahdollista löytää ja tunnistaa varmuudella. Kokonaisuuden kannalta tällä ei ole kuitenkaan merkitystä, sillä painoarvoa annettiin enemmän arvokkaiden luontotyyppien löytämiseen ja määrittämiseen. Alue saatiin inventoitua kattavasti, eikä erityisiä epävarmuustekijöitä arvioida olevan.

5. Selvitysalueen kasvillisuuden yleiskuvaus

Selvitysalueen pinta-alasta suurin osa on viljelykäytössä olevaa peltoa, jossa kasvaa kauraa, tattaria sekä pienellä alalla nurmea. Alueen pohjoisosassa esiintyy voimakkaasti käsiteltyä metsää ja hakkuualue, jonka korkean kasvillisuuden yleisiä lajeja ovat kastikat, pelto-ohdake ja maitohorsma. Alueella tavataan tiheäkasvuista koivu- ja kuusivaltaista varttunutta taimikkoa, jonka aluskasvillisuuden valtalajeja ovat oravanmarja, mustikka ja metsälauha. Metsäalueen länsiosassa kasvaa noin 40–50-vuotiaista kuusivaltaista tuoretta mustikkatyyppin kangasmetsää. Valoisilla paikoilla esiintyy metsäkastikkaa, kangasmaitikkaa ja lillukkaa. Pienillä kallioalueilla valtapuina kasvavat nuoret männyt. Länsiosan noin 30-vuotiaan valoisan koivuja ja kuusia kasvavan lehtomaisen kankaan yleisiä lajeja ovat ahomansikka, metsäkastikka, karhunputki, rätvänä, metsäimarre, oravanmarja ja mustikka.

Hankealueelle sijoittuu kolme metsäsaarekettä, joissa puusto on kuusi- tai haapavaltaista. Saa-rekkeissa on jonkin verran kolopuuhaapoja, joissa pesi muun muassa naakka ja kottaraisia. Metsäsaarekkeiden aluskasvillisuutta hallitsee laajoina kasvustoina esiintyvä kielo. Muita yleisiä lajeja ovat lillukka sekä metsäkastikka. Alueen pelto-ojien korkean kasvillisuuden lajeja ovat korpikaisla, mesiangervo, ranta-alpi, rentukka, leveäosmankäämi ja suursarat. Ojien varsilla kasvoi paikoitel-len myös tiheää pajukkoa. Tienvarsikasvillisuuden yleisinä lajeina tavattiin puna-apila, siankärsä-mö, päivänkakkara, niittyntäkelmä ja mataroita. Uhanalaisista kasvilajeista tavataan ketoneilikkaa. Peltojen hallitsemaan maalaismaisemaan sijoittuu yksi asuintalo maatalousrakennuksineen ja kaksi asuintaloille johtavaa tietä. Alueen keskivaiheilla kulkee sähkölinja.

Uhanalaiset lajit

Tutkimusalueen itäosassa kulkevan hiekkatien ja pellon pientareilla kasvoi ketoneilikkaa useassa eri paikassa. Ketoneilikkaa on uhanalaisuusluokaltaan silmälläpidettävä (NT). Ketoneilikan tyypillisiä kasvupaikkoja ovat kedot, kiviset mäenrinteet, pientareet ja tienvarret. Ketoneilikka on myös koris-tekasvi. Lajin taantumiseen on vaikuttanut kasvupaikkojen umpeenkasvu.

Silmälläpidettävä laji on eliölaji, jonka populaatio on taantunut tai huomattavan harvalukuinen. Silmälläpidettäväksi luokitellaan myös huonosti tunnettuja lajeja ja lajeja, joiden elinympäristöt ovat uhattuina tai vähentyneet.

Kuva 4. Harvennettu talousmetsä.

Kuva 5. Länsiosan saareke ja viljelykset.

Kuva 6. Lehtomaisen kankaan koivikkoa.

Kuva 7. Ojanvarren kasvillisuutta Keskimäessä.

Kuva 8. Vähä-Sorrilan peltomaisemaa. Näkymä itään.

6. Tulosten yhteenveto ja päätelmät

Orimattilan Vähä-Sorrilan selvitysalue on pääosin kasvillisuudeltaan pirstoutunutta ja talouskäytössä olevaa kangasmetsää sekä peltokuvioita. Luonnontilaisia tai sen kaltaisia alueita ei esiinny.

Selvitysalueelta löydettiin 172 putkilokasvilajia (taulukko 2), mikä on pinta-alaan ja elinympäristöihin nähden kohtalainen määrä. Niiden joukossa on yksi huomionarvoinen laji, joiden tarkat tiedot esitetään taulukossa 1. Alueelta ei tunneta vanhoja havaintoja huomionarvoisista lajeista (Suomen Lajitietokeskus 2024). Luontotyyppien osalta arvokkaita kasvillisuuskuvioita ei esiinny eikä näin ollen voida antaa erityisiä maankäyttösuosituksia..

Taulukko 1. Huomionarvoiset lajit uhanalaisuusluokituksineen (NT = silmälläpidettävä), koordinaatteineen (ETRS-TM35-FIN) ja lisätietoineen.

Laji (uhanalaisuusluokitus)	Tieteellinen nimi	N	E	Lisätiedot
Ketoneilikka (NT)	<i>Dianthus deltoides</i>	6740817	440002	n. 20 metrin matkalla harvakseltaan, useita kymmeniä yksilöitä
Ketoneilikka (NT)	<i>Dianthus deltoides</i>	6740738	440044	n. 10 metrin matkalla n. 30 yksilöä
Ketoneilikka (NT)	<i>Dianthus deltoides</i>	6740785	440025	n. 6 metrin metrin matkalla, useita kymmeniä yksilöitä
Ketoneilikka (NT)	<i>Dianthus deltoides</i>	6740441	439690	n. 4 metrin matkalla, n. 10 yksilöä

Taulukko 2. Selvitysalueella havaitut putkilokasvit aakkosjärjestyksessä.
 Merkkien selitykset: *) puutarhakarkulainen tai viljelyjäänne ^) risteymä

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahdekaunokki	<i>Centaurea jacea</i>	Järvikorte	<i>Equisetum fluviatile</i>
Ahojäkkärä	<i>Gnaphalium sylvaticum</i>	Jättitatar *	<i>Fallopia sachalinensis</i>
Ahokeltano	<i>Hieracium (sektio) vulgata</i>	Kalvassara	<i>Carex pallescens</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>
Aho-orvokki	<i>Viola canina</i>	Karhunköynnös	<i>Calystegia sepium</i>
Ahopukinjuuri	<i>Pimpinella saxifraga</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Kaura *	<i>Avena sativa</i>
Englanninraiheinä	<i>Lolium perenne</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Eteläntuoksusimake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Keltamo	<i>Chelidonium majus</i>
Euroopanlehtikuusi *	<i>Larix decidua</i>	Keräpäävihvilä	<i>Juncus conglomeratus</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Hakarasara	<i>Carex spicata</i>	Ketohopeahanhikki	<i>Potentilla argentea ssp. argentea</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Ketoneilikka	<i>Dianthus deltoides</i>
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Heinätähtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Kevätlehtoleinikki	<i>Ranunculus auricomus</i> -ryhmä
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Hoikkahopeahanhikki	<i>Potentilla argentea ssp. argentea</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Hoikkarantavihvilä	<i>Juncus alpinoarticulatus ssp. nodulosus</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Komealupiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>
Isopihatatar	<i>Polygonum aviculare ssp. aviculare</i>	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>
Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>	Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>
Jänönsara	<i>Carex ovalis</i>	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>
Järvikaisla	<i>Schoenoplectus maritimus</i>	Käenkukka	<i>Lychnis flos-cuculi</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>	Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>
Lehtoarho	<i>Moehringia trinervia</i>	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>
Leveäosmankäämi	<i>Typha latifolia</i>	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>
Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>
Luhtasara	<i>Carex vesicaria</i>	Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>
Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>
Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>
Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Paimenmatara	<i>Galium album</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Peltoemäkki	<i>Fumaria officinalis</i>
Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Peltohanhikki	<i>Potentilla norvegica</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Peltolemmikki	<i>Myosotis arvensis</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>
Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Pelto-orvokki	<i>Viola arvensis</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Peltopähkämö	<i>Stachys palustris</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>
Metsätähtimö	<i>Stellaria longifolia</i>	Peltotaskuruoho	<i>Thlaspi arvense</i>
Metsävaahtera	<i>Acer platanooides</i>	Peltoukonnauris	<i>Erysimum cheiranthoides</i>
Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>	Peltovalvatti	<i>Sonchus arvensis</i>
Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>	Pelto villakko	<i>Senecio vulgaris</i>
Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>	Peurankello *	<i>Campanula glomerata</i>
Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>	Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>
Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>	Piharatamo	<i>Plantago major</i>
Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>	Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>
Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>	Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>
Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>	Piikkiohdake	<i>Cirsium vulgare</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Pikkulaukku	<i>Rhinanthus minor</i>	Salokeltanot	<i>Hieracium (sektio) hieracium</i>
Pikkulimaska	<i>Lemna minor</i>	Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>
Pohjanpunaherukka	<i>Ribes spicatum</i>	Seittitakiainen	<i>Arctium tomentosum</i>
Poimuhierakka	<i>Rumex crispus</i>	Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>
Poimulehti	<i>Alchemilla sp.</i>	Sinivuokko	<i>Hepatica nobilis</i>
Polkusara	<i>Carex brunnescens</i>	Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>
Polvipuntarpää	<i>Alopecurus geniculatus</i>	Suohorsma	<i>Epilobium palustre</i>
Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>	Suo-ohdake	<i>Cirsium palustre</i>
Pullosara	<i>Carex rostrata</i>	Syyläjuuri	<i>Scrophularia nodosa</i>
Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>	Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>
Punanata	<i>Festuca rubra</i>	Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>
Punasolmukki	<i>Spergularia rubra</i>	Tahmavillakko	<i>Senecio viscosus</i>
Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>
Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>
Raita	<i>Salix caprea</i>	Tuomi	<i>Prunus padus</i>
Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>
Rantamatara	<i>Galium palustre</i>	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>
Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>
Rentukka	<i>Caltha palustris</i>	Viherjäsenruoho	<i>Scleranthus annuus</i>
Rohtotädyke	<i>Veronica officinalis</i>	Viljatatar	<i>Fagopyrum esculentum</i>
Rohtovirmajuuri	<i>Valeriana officinalis</i>	Viitakastikka	<i>Calamagrostis canescens</i>
Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>
Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	Voikukka	<i>Taraxacum sp.</i>
Röyhyvihvilä	<i>Juncus effusus</i>	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>
Lajeja yhteensä 172			

7. Kirjallisuus ja lähteet

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U-M. (toim.) 2019:

Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019.

Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018:

Suomen luontotyyppejen uhanalaisuus 2018. Suomen ympäristökeskus ja

Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. Osa 1.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosekeyhtiö Tammi, Helsinki.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2023:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle.

2. korjattu painos. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 43/2023.

Suomen Lajitietokeskus 2024:

Putkilokasvihavaintoja hankealueelta. Viitattu 30.9.2024 (www.laji.fi).

Suomen metsäkeskus 2024:

Eriytyisen tärkeät elinympäristökuviot. Viitattu 30.9.2024 (www.metsakeskus.fi).

SITOWISE